

© חנוכת בית לזית / רפאל ואריאלה מרים בוארון-זית

סבא חביב הוא הזית, החליט לערוך את חנוכת הבית.
למסיבה מוזמנים, ששת ידידיו המינים.

החיטה, מלכת הכיתה, השעורה משנתה נעורה,
הגפן שהגיע בכל אופן, הרימון, שפטפט המון,
התאנה והתמר, שלחש לה שהוא אוהב כל דבר.

הגיעה החיטה, את המתנה לזית מסרה לאיטה.
"הנה לך שורשים, זית יקר, מברכת שתגדל במהרה גם מחר".

הנה הגיעה השעורה הפתעה בידה, ובמתנה צוידה.
"הנה לך גזע נהדר, זית יקר. ברכתי שתגדל במהרה גם מחר".

יפיפייה כתכשיט, ובידה מתנה אישית. **היא הגפן**.
"הנה לך ענפים חזקים ומוצקים.
מברכת אותך זית יקר, שתגדל חזק גם מחר".

הנה צועד **הרימון**, בידו מתנה ומחבק את הזית המון.
"אעניק לך עלים, שגם לך הם מאחלים. אברך מכל הלב,
בתקווה שכל עלה ילבלב. זית יקר, שתגדל מהר גם מחר".

מגיע סוף סוף מר **תמר**, ויש לו מתנה וברכה לומר.
"הא לך פרחים לעלים. קטנים ויפים. ברכות לחנוכת הבית,
תפרח גם מחר מר זית".

אחרונה חביבה וכה נדיבה, הגברת **תאנה**, שכבר את המתנה בחנה.
"ברכות לבביות וקבל פירות ללא בעיות.
ברכות זית יקר שתגדל גם מחר".

זית הסבא מאד שמח, את ששת המינים אהב לשבח.
את חנוכת הבית אתכם לא אשכח, והמתנות שהבאתם בחשבון
אותם אקח. מאז ועד היום, ידוע כי הזית נשאר ירוק עד.
לאדם, הוא תמיד, תמיד מיועד.